

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1752. usque ad
Annum 1757 - Cum Appendice ad Annos 1744. 1745. 1748

Luxemburgi, 1758

V. Herbipolensis Episcopus honorificis prægestandæ sibi Crucis, ususque
Pallii prærogativis honestatur, sub certis modis, ac conditionibus. 5.
Octobris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74789](#)

aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Sedem Apostolicam prefaram, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu simili, etiam consistorialiter, pro tempore factis, vel faciendis, comprehendendi, vel confundi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data, quandocumque eligenda, concessas, validasque fore & esse, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere; & sic ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Judices, Ordinarios, vel Delegatos, etiam Caesuram Palatii Nostri Apostolici Auditores, ac Sancta Romana Ecclesie Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, & quoslibet alios quavis prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuiilibet quavis alter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, & quidquid fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigit attentari, irritum & inane Motu pari similiter decernimus.

Derogatur
contrariis.

S. 9. Non obstantibus quibusvis etiam in Syndicalibus, Provincialibus, Generalibusque Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac primodicti Monasterii, & Ordinis prefati, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & confutudinibus, privilegiis quoque, Indulsiis, & Litteris Apostolicis, quibusvis Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam Derogatoriis Derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, irritantibusque, & alii Decretis, etiam Motu simili, ac etiam consistorialiter, ac alias etiam quomodolibet, etiam plures concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expresa, & individua mention habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda fore, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inferti forent eisdem presentibus, pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validitatis effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè, ac latissimè, & plenissimè, Motu pari derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio poe-
nalis.

S. 10. Nulli ergo omnino Hominum licet hanc paginam Nostrarum erectionis, institutionis, declarationis, decreti, concessionis, mandati, voluntatis, ac indulti, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Dat. 5. Oc-
tobris 1752.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominice Millesimo septingentesimo quinquagesimo secundo, tertio Nonas Octobris, Pontificatus Nostri Anno Terdecimo.

Expedita in Cancellaria Apostolica.

Bullarii Romani Continuat. Pars XIII.

Herbipolensis Episcopus honorificis prægestante sibi Crucis, ususque Pallii prærogativis honestatur, sub certis modis, ac conditionibus.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad futuram rei memoriam.

ROMANA Ecclesia, omnium Ecclesiarum Mater & Magistra, concessum sibi a cœlesti sponso Iesu Christo supremum auctoritatis & dignitatis principatum, ita semper in omnes Catholicos Orbis Ecclesias obtinuit, ut tamen pro locorum, ac temporum, personarumque conditionibus, egregiis earum Pastoribus, nunc amplerius jurisdictionis sue partem aliquam sustinendam, exercendamque communicaverit, nunc autem eximias honoris prærogativas inducerit, prout ad Dei gloriam, & fidelium populorum utilitatem promovendam, & ad Catholica Religionis integratatem, majestatemque cuendam, Romanis Pontificibus ejusdem Iesu Christi Vicariis, & Beati Petri Apostolorum Principis Successoribus, visum est in Domino salubriter expedire.

S. 1. Porro inter præcipua Sacerdotalis honoris insignia, quibus diversæ per Orbem Ecclesiæ, earumque Antistites, ab Apostolica Sede decorari meruerunt, & Sacri Pallii usus, & jus præferendi Sanctissima Crucis signi meritò numerantur. Illud siquidem a Romano Pontifice, vel ex ejus auctoritate dumtaxat, solemni ritu benedictum, & prope Corpus Beatissimi Apostolorum Principis religiosa curâ adseratum, indeque ad enixas postulantum Antistitum preces desumptum, si cui utendum, induendumque conceditur, peculiare quoddam sacri fæderis vinculum inter ipsum, & Romanum Pontificem, ejusdem Beati Petri Successorem, specialis sacramenti interpositione firmatum significat: Cumque ipsum Pallium ex ovium velleribus contextum, sacri Pastoris humeris gestetur, ovis illius speciem representat, quam Dominus aberrantem requisivit, inventamque humeris suis sustulit; ut Episcopus, qui Christi typum gerit, ejusque munere fungitur, ipso etiam habitu illius boni Pastoris imitatorem se exhibeat, qui ovium surarum infirmitates, admirando pietatis & misericordia excessu, portavit. Crucis autem erectæ delatio, non solum Pastoralis Officii vim auctoritatemque ostendit, ex illius potestate derivatam, qui crucifixus ex infirmitate, sed vivens ex virtute Dei, Ministros suos contra omnes adversarias potestates invictæ Crucis signo armavit: verum etiam ipso sui conspectu Episcopalis prædications sumamm fidelibus populis ob oculos ponit, sublatoque ad eorum solanum Fidei nostra vexillo, æternæ salutis spem creditibus ingerit.

S. 2. Cum itaque Herbipolensis Ecclesia Provincia Moguntina in Superioris Germaniaæ partibus constituta, jam usque ab octavo Ecclesie sæculo per Sanctum Burchardum Episcopum ex auctoritate Apostolicae Sedis fundata & erecta, singularibus prærogativis ditata, amplissimæque Diocesis iura dans, plurium egregiorum Antistitum, aliorumque, ex conspicuo, ac numero Capitulo, & Clero, insignium Virorum virtute, admodum illustrata fuisse dignoscatur: nunc autem existens Venerabilis Frater Carolus Philippus Herbipolensis Episcopus suorum illam ornare pergit præstantia meritorum, pluribusque editis erga Nos, & Apostolicam Sedem, fidei, & observantia argumentis, amplioribus Pontificia liberalitatis favoribus se dignum exhibeat: Nos, attentis præmissis, & præsertim quod

V.

Procemium.
Provida S.
Sedis injur-
datione, &c
honoriis di-
atribuendis
administratio

Jus præferen-
de Crucis, &
Pallii usus,
præcipua ho-
noris Pontifi-
calis insignia.

Ritus servari
solitus in
concedendo
Palio, hujus-
que militica
significatio.

Herbipol-
ensis Ecclesiæ
amplitudine.
juique Anti-
stitum, Capitu-
li, & Cleri
decora.

Speciale Epis-
copi nunc ex-
istentis meri-
tum in con-
cordia cum
Abbate Ful-
densi inita.

ANNO
1752.

ipse Carolus Philippus Episcopus, Ecclesiasticae pacis studio, plurimum conculit ad extictionem veterum litium, & controversiarum, qua jampridem inter ipsam Herbipolensem Ecclesiam, & Curiam, ac pro tempore existentes Episcopos Herbipolenses, ex una, & Fuldensis Monasterium, Abbatiam alias nuncupatum, in quo Nos hodie Episcopalem Dignitatem & Cathedram ereximus & instituimus, ejusque Abbates etiam pro tempore existentes, ex altera, partibus, agitare fuerunt, honestâ inter ipsum, & dicti Monasterii Abbatem Concordia inita, quam Nos per alias Nostras Litteras, cum quibusdam restrictionibus, & moderationibus, approbavimus & confirmavimus: Cumque hujusmodi restrictiones & moderationes, eidem Concordia per Nos, justis de causis, appositis, circa quendam potissimum capita versentur, quae idem Episcopus in favorem Ecclesie & Curie sue admitti, ac respectivè concedi & firmari exoptaverat, ideoque æquum sit illas aliquibus indulti, & beneficii concessionē perfari: Motu proprio, & certâ scientiâ, euidentem Carolum Philippum Episcopum a quibusvis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, cenfuriis, & ponis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodus exsiftit, ad effectum praesentium tantum conseqwendum, harum serie abstinentes, & absolutum fore censentes, eidem Carolo Philippo Episcopo, ut Ipse, & ejus Successores Ecclesie Herbipolensis Praefules pro tempore existentes, de cetero perpetui futuri temporibus sacram Pallium in solemnitatis & functionibus in Pontificali Romano descriptis induere, & gestare, ac etiam Crucem, ad instar Archiepiscoporum, ante se elevari & gestari facere, in dicta Herbipolensi Civitate & Dioecesi dumtaxat, & non alibi omnino, sive in alienis Dioecesibus, sive in Sacri Romani Imperii Comitiis, sive in quibusvis aliis locis Episcopo praefato non subiectis, etiamque Ordinariorum Locorum licentia ad id accederet, nec etiam in dicta Civitate & Dioecesi Herbipolensi, in presentia aliquius ex S. R. E. Cardinalibus, vel Nostri & ejusdem Sedis Apostolicæ ordinarii aut extraordianarii Legati, seu Nunci, vel Archiepiscopi Moguntini, nisi de eorum respectivè consenserit, sub gratiâ & confessionis hujusmodi nullitate; & dummodo, quo ad Pallium prædictum, tam ipse Carolus Philippus, quam illius Successores Herbipolenses Episcopi pro tempore eligendi, illud ab eadem Apostolica Sede, servatis de jure, vel confuetudine servandis, postulare, & confuetudo fidelitatis debita sacramento edito, accipere, aliaque in similibus observari solita adimplere teneantur; ac denique, salvo in omnibus jure Metropolitico Ecclesie Moguntinae, illiusque Archiepiscopi pro tempore existentis, & nihil immutato præcedente ordine inter ipsos Episcopos Herbipolenses, aliosque Episcopos, sive ejusdem, sive alterius Provincie, hactenus de jure, usi, aut confuetudine, in quibusvis functionibus, confessibus, aut Comitis intervari solito; hujusmodi Pontificalis honoris insigniis uti, liberè, & licite possint & valeant, de Apostolicae auctoritatis plenitudine, tenore praesentium, concedimus & indulgemos.

§. 3. Decernentes easdem praesentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, nec uocum sub quibusvis generalibus similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariai dispositionibus comprehensas, sed tanquam in præmissarum moderationum compensationem, ut supra, concessas, semper ab illis exceptas esse, & fore, ac censeri, ac dicto Carolo Philippo Episcopo, ejusque Successoribus dictæ Herbipolensis Ecclesie Praefulis pro tempore existentibus, perpetuo suffragari, nec non ab ipsis respectivè in omnibus & per omnia ob-

Hujus cap*itula* quædam Herbipoli, iuri bus favorab*ilia*, minime confirmatur.

Episcopus ipse, ejusque Successores uul Pallii, & jure prærendæ Crucis donantur, sub certis conditionibus, & reservationibus.

Premissio rum firmitas.

servari, siveque, & non aliás, per quoscumque Judges, etiam caufarum Palati Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictaque Sedis Nuncios, judicari & definiti debere, ac irritum, & inane, si fecis super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter judicari, aut respectivè attentari contigerit. Non obstantibus Apostolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, seu dictæ Herbipolensis, aut alterius cuiuscumque Ecclesie, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariai quibuscumque.

§. 4. Nulli ergo omnino hominum licet, hanc paginam Nostras absolutionis, concessionis, indulti, decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentre praesumperit, indignationem Omnipotens Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Rome apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quinquagessimo secundo, tertio Novembris Octobris, Pontificatus Nostri Anno XIII.

D. Card. Paffoneus.

J. Datarius.

VISA DE CURIA J. C. Boschi.

Loco + Plumbi. J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Damnantur, & prohibentur quinque propositiones Duellorum abusui faventes, veteresque leges adverſus Duellantes edite innovantur, ac novis superadditis penalibus Sanctionibus confirmantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

DETESTABILEM, ac Divina naturalique Legi damnatum Duellorum abusum, a barbaris gentibus, atque superstitiosis, non sine ingenti corporum, animarumque clade, in Christianam Rempublicam auctore Diabolo inventum, cum semper exercita sit, atque improbarit Ecclesia, tum præcipuo in eam curant studia, vigilantia, ac zelo incubuerunt Romani Pontifices, ut a Fideiolum cœtu longissime arceretur. Nam, ut antiquiora mittamus Praedecessorum Nostrorum Nicolai I. (a), Celestini III., Innocentii II., Eugenii III., Alexandri III. (b), Innocentii IV. (c) aduersus singulari pugnas decreta, extant recentiores Apostolicæ Sedis Constitutiones, quibus Romani Pontifices Julius II. (d), Leo X. (e), Clemens VII. (f), ac demum Pius IV. (g) gravissimas penas antea flatutas confirmarunt, aliasque de novo addiderunt, contra duellantes ex qualunque causa, etiam per Saeculares Regionum aut Locorum Leges forsan permitta, adjecta infamia, honorumque proscriptio, etiam aduersus complices ac partici-

Derogatio
contraria.

Sanctio.

Dat. Pont.
anno 13. die
5. Octobris
1752.

VI.

Affiduum
Romanorum
Pontificum
studium in
eliminando
duelorum
abusu.

(a) Epist. L. ad Carolum Calvum.
(b) In Concil. Lateranensi Cap. 1 & 2. de Torneamentis, ubi trium Praedecessorum Decreta citantur.
(c) In Epist. ad Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Ecclesiasticos Regni Francie, apud Raynald. ad annum 1251. num. 31.

(d) Confit. incip. Regis pacifici.
(e) Confit. Quam Deo & Hominibus.
(f) Confit. Confuevit Romanus Pontifex.
(g) Confit. Ea, qua a Praedecessoribus.